

Tabsfradrag retten er betinget af, at investeringen i finansielle kontrakter opfylder de regler, som Finanstilsynet ved bekendtgørelse nr. 455 af 19. juni 1990 har fastsat for investeringsforeningers adgang til at anbringe midler i finansielle kontrakter. For danske investeringsforeninger gælder Finanstilsynets bekendtgørelse direkte, mens det i relation til investeringsforeninger i andre EU-medlemslande er en betingelse, at anbringelsen af midler i finansielle kontrakter opfylder tilsvarende regler, dvs. de samme krav, som stilles til danske investeringsforeninger.

Bekendtgørelsens §§ 5 og 6 indeholder regler for kontrakter til afdækning af kursrisikoen på obligationer ved henholdsvis salg og køb, mens reglerne for kontrakter til afdækning af valutakursrisikoen (separat) er indeholdt i bekendtgørelsens § 7.

Efter § 5 kan investeringsforeninger indgå obligationsterminforretninger samt erhverve og udstede finansielle instrumenter (futures og optioner) baseret på obligationer eller obligationsindeks og efter § 7 kan investeringsforeninger indgå valutaterminforretninger samt erhverve og udstede finansielle instrumenter baseret på valuta. I begge situationer er det en betingelse, at forretningerne og instrumenterne er på dækket basis. Kravet om dækket basis indebærer, at investeringsforeningerne kun må anbringe midler i finansielle kontrakter, der relaterer sig til investeringsforeningens beholdning af værdipapirer.

Efter § 6 kan investeringsforeninger købe obligationer på termin samt erhverve købsfutures og call-optioner baseret på obligationer eller obligationsindeks. Det er en betingelse, at investeringsforeningen ved sådanne køb holder en likviditetsbeholdning, som er tilstrækkelig til at dække kapitalbehovet ved erhvervelse af de underliggende obligationer henholdsvis de obligationer, der indgår i underliggende obligationsindeks.

Reglerne for investeringsforeningers adgang til at anbringe midler i finansielle kontrakter kan sammenfattes således, at den samlede risiko, som investeringsforeningen påtager sig fra beholdning og finansielle kontrakter, ikke må overstige en risiko, der kan fremkomme uden anvendelse af finansielle kontrakter.

For så vidt angår tabsfradagsreglen for personer, er tabsfradrag retten yderligere betinget

af, at der er tale om et investeringsbevis i en udloddende investeringsforening, der er omfattet af EU-direktivet af 20. december 1985 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter). Udloddende investeringsforeninger, der er omfattet af EU-direktivet, er investeringsforeninger, som er under tilsyn, og som har til formål under iagttagelse af et princip om risikospredning, at foretage kollektiv investering i værdipapirer med midler, der er tilvejebragt ved henvendelse til offentligheden.

Efter § 20, stk. 1, nr. 4, i lov om investeringsforeninger må en investeringsforenings formue bestå af likvide midler i accessorisk omfang. I relation til tabsfradagsreglerne i stk. 2 og 3 vil en likvid beholdning, som opfylder kravet om accessorisk omfang, kunne anerkendes, uden at investeringsforeningen mister status som en »ren« investeringsforening, der berettiger medlemmerne til tabsfradrag.

Ad nr. 11

Der er tale om konsekvensændringer.

Ad nr. 12 og 13

Lovforslaget hviler som nævnt i bemærkningerne til nr. 3 på en forudsætning om, at udlodninger fra akkumulerende investeringsforeninger beskattes på samme måde som aktieudbytte. Dette er imidlertid ikke korrekt. Efter de gældende regler beskattes personmedlemmer af udlodninger fra akkumulerende investeringsforeninger som kapitalindkomst, mens aktieudbytte beskattes som aktieindkomst. Efter ændringsforslagene skal udlodninger fra akkumulerende investeringsforeninger beskattes som aktieindkomst, ligesom aktieudbytte.

Ad nr. 15

Ved lovforslaget var det med hensyn til opgørelsen af realrenteafgiftsgrundlaget for investeringsbeviser foreslået at gennemføre et transparensprincip. Det var således foreslået, at der ved opgørelsen af realrenteafgiften skulle tages udgangspunkt i indtjeningen i investeringsforeningen, således at medlemmet skulle betale realrenteafgift, som om medlemmet direkte var ejer af investeringsforeningens aktiver og passiver.